

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Sancti Evcarii, Decano & I. Canonico Treveren.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

liffe. Vnde cum requisitus esset ut conderet testamentum, respondit se non posse testari, quia se & sua contulerat monasterio sapedicto. Et licet unus solus testis dixerit se vidisse quando præfatus Archipresbyt. se & sua obtulit monasterio; quia tamen alij testes dixerunt se audisse ipsum Archipresb. in Abbatis præsentia confidentem, & quod prædictum est at testantem, non tanquam sufficienter probantes, sed tanquam vehementer adminiculantes, assertionem Abbatis plurimum adjuvabant. Quia verò pars Episcopi assererat se velle probare quoddam dictus Archipresbyter in extremis laborans, tanquam phreneticus alienatus erat à mente, unde non valuit quod expressit; nos super his & aliis quæ fuerunt hinc inde proposita cum fratribus nostris diligenti deliberatione præhabita, causam ipsam vobis sub hac forma duximus committendam; quòd nisi prædictus Episcopus legitime comprobaverit sapedictum Archipresbyterum suæ mentis compotem non fuisse cum ultimam voluntatem expressit, super impetitione monasterij perpetuum ei silentium imponatur, & compellatur restituere monasterio quæcunque de bonis ipsius Archipresbyteri vel etiam monasterij occupavit. Si verò legitime comprobaverit prædictum Archipresbyterum quæ super ultima voluntate præmissa sunt, alienata mente dixisse, ad faciendam ei nomine parrochialis Ecclesiæ, cujus administrationem gesserat, dum vixisset, restitutionem bonorum quæ ipsius Archipresbyteri fuerant, monasterium condemnatur, cum idem Archipresbyter ab intestato decesserit, ipsique monasterio super impetitione Episcopi silentium imponatur. Nullis literis obstantibus præter assensum partium &c. Quòd si omnes &c. tu frater Episcope cum eorum altero &c. Datum Romæ &c. IV. Non. Iunij.

ABBATI SANCTI EVCARII,
Decano & I. Canonico Treveren.

Episc. 248.
Committitur
illis causa liti-
gantium super
præbenda in
collegio Ver-
dunensi.

Cum P. Diaconus ad sedem apostol. accessisset super præbenda sanctæ Mariæ Magdalænæ in Verduno, de qua tempore bonæ memoriæ Celestini PP. prædecessoris nostri per delegatos ab eo executores fuerat investitus, coram dilecto filio nostro P. sanctæ Mariæ in via lata Diacono Cardinale, quem si-

bi & adversario dedimus auditorem, confirmationem volebat apostolicam obtinere. Ut autem rei veritas ipsi Cardinali plenius eluceret, progressum sibi negotij curavit, sicut contigerat, aperiri. Idem enim prædecessor noster dilectis filiis Præposito, Decano, & Capitulo sanctæ Mariæ Magdalænæ mandavit pariter & præcepit ut ipsum P. in fratrem reciperent & Canonicum, non obstante promissione alicui facta de beneficio non vacante: cui super hoc ipso Decanum Remensem, Archidiaconum Cathalaunensem, & Decanum Montisfalconis executores concessit, si mandato suo Capitulum non pareret. Ipso itaque Capitulo negligente mandatum apostolicum adimplere, dicto Archidiacono Cathalaunen. ante processum negotij sublato de medio, Remen. & Montisfalconis Decani ut eum reciperent infra triduum sub pœna suspensionis districtius mandavere. Quibus adhuc cessantibus obedire & sententiam observare, ipse P. ad executores rediens, Decanum Remen. reperiit expirasse. Interim verò contigit vacare præbendam in Ecclesia nominata, & Decanum in Remen. Ecclesia ordinari. Et quia nomen defuncti non fuerat literis executionis insertum, idem Decanus Remen. per literas, Decanus verò Montisfalconis viva voce Canonicos monuere ut mandatum apostolicum adimplerent. Sed cum viderent se non posse proficere, ipse Decanus Remen. tanquam remotior alij Decano, qui erat propinquior, vices suas commisit, ut mandatum apostolicum effectui manciparet; qui prædictum P. de præbenda, quam vacare diximus, investivit, sibi stallum in choro & locum in Capitulo assignando; contradictores verò, & Præpositum nominatim, excommunicationis nunciavit sententiæ subjacere. Ipse verò die investituræ possessionem præbendæ habuit: ita quòd recepit stipendia, & in officio ministravit. Cum autem postea sapedictus Præpositus contra ipsum P. Decanum & alios* commoveret, suam-
* s. quæstionem moveret.

que possessionem faceret perturbari, ipse hoc præsentens, in præsentia ven. fratris nostri Verdunen. Episcopi se suæque omnia, & specialiter præbendam sibi collatam, cum stipendiis ejus, sub apostolicæ sedis protectione posuit, & ad Dominicam qua cantatur *Exurge*, terminum appellationi suæ præfixit. Exinde ad no-

R ij

stram presentiam veniens, cum diutius expectasset, tandem quidam se Capituli nomine presentavit: qui de procuratione sua literas quasdam ostendens, contra eum proposuit quæ sequuntur; quod scilicet veritate tacita, & in excommunicatione positus, literas impetravit, & talibus Romana Ecclesia non consuevit ecclesiastica beneficia imperiri; & quod unus solus de tribus executoribus mandatum apostolicum fuerit executus, propter quod, & quoniam executorem ipsum tanquam consanguineum ipsius P. suspectum habebat, ante executionem Capitulum ad sedem apostolicam appellavit. & quod ipse P. de non vacante præbenda fuit, quia jam alij ex quo vacaverat collata fuerat, investitus. Cujus objectionibus responsum fuit taliter ex adverso, quod si excommunicatus tunc temporis extitisset, quod penitus denegabat, hoc ab adversariis, qui ei ferè per biennium communicaverant, eumque pro non excommunicato habuerant, non poterat allegari. Executorem autem non solum in executione processisse illa ratione dicebat, quia tam suis quam alterius partibusungebatur. Appellationem verò Capituli nullam dicebat, cum fuisset inhibita in rescripto. Et licet dicatur quod ex secundo delegato & a suspecto iudice liceat appellare, illud tantum in iudiciis & non in executoribus locum habet, a quibus appellari non potest, nisi modum executionis excedant. Quod autem de vacante fuerit investitus, & per literas executoris se probasse dicebat, & in partibus illis, si opus esset, melius probaturum. Cumque super his & aliis coram eodem Cardinale diutius litigassent, tandem habito prudentum consilio irasententialiter diffinivit, ut si prænominatus P. probare poterit quod priusquam præbenda vacavit, de ea vacante antè quam alius fuerit investitus, ipsam de cetero possideat in quiete, nisi contrarium pars adversa probando poterit prævalere, vel quod tunc temporis excommunicatus fuisset, & vitatus ab eis, quo literas impetravit. Nos ergo quod a prædicto Cardinale rationabiliter factum est, ratum habentes, per apostol. vobis scripta mandamus quatenus super præmissis articulis, utrum præbenda tempore investitura vacaverit, & Clericus excommunicatus fuerit quando literas

impetravit, & a Canonicis evitatus, inquiretis diligentius veritatem, & pro varietate probationum latam a Cardinale sententiam, auctoritate nostra freti, faciatis appellatione remota inviolabiliter observari. Si verò postquam idem Clericus appellationem legitime interpretatus fuerit, in ipsius præiudicium factum est aliquid de præbenda, sicut justum fuerit, in irritum revocetis. Nullis literis &c. præter assensum partium &c. Testes &c. cogantur. Quod si omnes &c. duo vestrum &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum VIII. Idus Iunii.

FRATRI RAINERIO.

REferente dilecto filio magistro scholarum Bracaren. Ecclesiæ nuncio & Clerico carissimi in Christo filij nostri S. Illustris Regis Portugalensis, nostris est auribus intimatum quod cum inter ipsum & illustrem Regem Castellæ pacis fœdera intervenerint, & utrinque fuerint iuramentis ab ipsis Regibus & eorum vassallis corporaliter præstitis confirmata, nunc quidam homines pestilentes, qui gloriantur cum malè fecerint, & exultant in rebus pessimis, inter eosdem Reges pro dilectione odium seminantes, ad rixas & contentiones eos inducere nequiter elaborant. Quia verò nemini licet iuramenta, quæ honestatem continent, violare, discretioni tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus præfatos Reges & eorum homines, ut pacem adinvicem habeant & observent, sicut inter eos appareret per instrumentum publicum convenisse, sollicitè moneas & inducas, & si opus fuerit, per excommunicationis & interdicti sententias ad id eos appellatione remota compellere studeas, sicut videris expedire. Si quid autem contra formam pacis utrinque inveneris attentatum, per tuam sollicitudinem appellatione remota facias emendari. Datum &c. ut supra, Pontificatus nostri anno primo.

Scriptum est Regi Portugalesi super hoc.

¶

*Epist. 249.
Vt Portugalli
& Castellæ Reges
periculum
& iurejurando
confirmatum
fœdus servare
cogant.*